

## SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1965-1966.

23 JUIN 1966.

**Projet de loi portant approbation de la Convention relative aux dommages causés aux tiers à la surface par des aéronefs étrangers, signée à Rome le 7 octobre 1952.**

### RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION  
DES AFFAIRES ETRANGERES (1)  
PAR M. **HOUSIAUX**.

MESDAMES, MESSIEURS,

Il peut paraître anormal qu'une convention internationale signée par la Belgique en 1952 soit seulement soumise à l'approbation parlementaire au cours de la session 1964-1965.

Il existe d'autres exemples de procédures aussi lentes.

Dans le cas présent, l'administration compétente a tenu à attendre l'entrée en vigueur de la Convention de 1952, avant d'en proposer l'approbation et donc l'abrogation de la loi de 1936, approuvant la Convention de Rome de 1933.

Ceci est d'autant plus compréhensible que la Belgique a été l'un des très rares pays à ratifier la Convention de 1933.

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. Struye, président; Comte d'Aspremont Lynden, Gillon, Leemans, Leynen, Moreau de Melen Henri et Housiaux, rapporteur.

**R. A 6832**

*Voir :*

Docu nent de la Chambre des Représentants :  
937 (Session de 1964-1965) : Projet de loi.

Annales de la Chambre des Représentants :  
17 et 18 février 1965.

## BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1965-1966.

23 JUNI 1966.

**Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Verdrag betreffende de schade door buitenlandse luchtvaartuigen aan derden op het aardoppervlak veroorzaakt, ondertekend op 7 oktober 1952 te Rome.**

### VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE  
BUITENLANDSE ZAKEN (1) UITGEBRACHT  
DOOR DE HEER **HOUSIAUX**.

DAMES EN HEREN,

Het kan abnormaal lijken dat een internationaal verdrag, dat in 1952 door België werd ondertekend, eerst in de loop van de zitting 1964-1965 ter goedkeuring aan het Parlement wordt voorgelegd.

Er zijn nog andere voorbeelden van een even trage procedure.

Maar in dit geval heeft de bevoegde administratie bewust gewacht op de inwerkingtreding van het Verdrag van 1952, alvorens de goedkeuring ervan, en bijgevolg de opheffing van de wet van 1936 tot goedkeuring van het verdrag van Rome van 1933, voor te stellen.

Dit is des te begrijpelijker daar België één van de zeer zeldzame landen is geweest die het Verdrag van 1933 hebben bekrachtigd.

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De heren Struye, voorzitter; Graaf d'Aspremont Lynden, Gillon, Leemans, Leynen, Moreau de Melen Henri en Housiaux, verslaggever.

**R. A 6832**

*Zie :*

Gedr. St. van de Kamer van Volksvertegenwoordigers :  
937 (Zitting 1964-1965) : Ontwerp van wet.

Handelingen van de Kamer van Volksvertegenwoordigers :  
17 en 18 februari 1965.

Est-il opportun de procéder à la ratification de 1952?

D'un point de vue strictement égoïste, notre société nationale, la Sabena, pourrait considérer que cette ratification ne présente pour elle aucun intérêt particulier puisque la convention nouvelle améliore le régime établi par la convention de 1933, dont la loi du 11 septembre 1936 a fait le droit interne belge au même titre que notre droit international.

La ratification de la convention de 1952 pourrait dès lors entraîner une augmentation des primes d'assurance à payer par la Sabena.

Toutefois cette considération égoïste doit céder devant des considérations d'intérêt général.

La Belgique doit souhaiter que le droit aérien international privé soit progressivement uniformisé et permette une réparation équitable des dommages subis tant par les usagers que par les tiers, dans les limites compatibles avec les caractéristiques techniques des activités aéronautiques et les possibilités des transporteurs aériens.

De très nombreux pays, dont la Belgique et la France, ont ratifié la Convention de Varsovie du 12 octobre 1929 et le Protocole de La Haye du 28 septembre 1955, concernant la réparation de dommages subis par les usagers.

Les autorités françaises envisagent la ratification prochaine de la Convention de Rome de 1952.

Une limitation de l'obligation de réparation en matière de responsabilité délictuelle est moins facilement admise en droit français qu'en droit belge. Toutefois, il faut tenir compte de ce que cette limitation va de pair avec un système de responsabilité objective, lequel s'écarte des principes consacrés tant en France qu'en Belgique par les articles 1382 et suivants du Code civil.

C'est ce compromis qui a permis d'arriver à une solution internationalement acceptable.

L'exposé des motifs du projet de loi résume les divers motifs pour lesquels le régime nouveau est plus favorable pour les préjudices que celui actuellement consacré par le droit positif belge.

Enfin, la ratification de la Convention de Rome de 1952 devrait intervenir aussi rapidement que possible afin que si des dommages importants étaient causés à des Belges « à la surface » dans les jours prochains, les victimes obtiennent des indemnités basées sur la Convention soumise à votre approbation et qui sont supérieures à celles de la Convention de 1933.

Le projet de loi et le rapport ont été approuvés à l'unanimité.

*Le Rapporteur,*  
G. HOUSIAUX.

*Le Président,*  
P. STRUYE.

Is het wenselijk het Verdrag van 1952 te bekrachtigen ?

Uit een zuiver egoïstisch oogpunt zou onze nationale maatschappij, de Sabena, kunnen van oordeel zijn dat deze bekrachtiging voor haar geen bijzonder belang heeft, aangezien het nieuwe verdrag de regeling verbetert welke is ingevoerd door het verdrag van 1933, dat bij de wet van 11 september 1936 in het Belgisch binnenlands recht is opgenomen op dezelfde voet als ons internationaal recht.

De bekrachtiging van het verdrag van 1952 zou derhalve kunnen ten gevolge hebben dat de Sabena hogere verzekeringspremies moet betalen.

Dit egoïstisch standpunt moet evenwel wijken voor overwegingen van algemeen belang.

België wenst dat het internationaal privaatrecht geleidelijk wordt eengemaakt en een billijke vergoeding mogelijk maakt voor de schade die door gebruikers zowel als door derden is geleden, maar dan binnen de perken die verenigbaar zijn met de technische aard van de luchtvaartactiviteit en de mogelijkheden van de luchtvervoerders.

Zeer vele landen, waaronder België en Frankrijk, hebben het Verdrag van Warschau van 12 oktober 1929 bekrachtigd alsmede het Protocol van 's Gravenhage van 28 september 1955 betreffende de vergoeding van schade geleden door de gebruikers.

Des Franse autoriteiten zijn van plan eerlang ook het Verdrag van Rome van 1952 te bekrachtigen.

De beperking van de vergoedingsplicht inzake delictuele aansprakelijkheid wordt in het Franse recht minder gemakkelijk aangenomen dan in het Belgische. Men moet er evenwel rekening mee houden dat naast deze beperking voorzien wordt in een regeling van de objectieve aansprakelijkheid die niet berust op de beginselen welke zowel in Frankrijk als in België zijn neergelegd in de artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

Dit vergelijk heeft een internationaal aanvaardbare oplossing mogelijk gemaakt.

De memorie van toelichting bij het ontwerp van wet vat de verschillende redenen samen waarom de nieuwe regeling voor de getroffen personen gunstiger is dan die welke thans naar Belgisch positief recht geldt.

Ten slotte zou het Verdrag van Rome van 1952 zo snel mogelijk moeten worden bekrachtigd ten einde te bereiken dat de Belgen die in de eerstkomende dagen aanzienlijke schade « op het aardoppervlak » zouden lijden, schadevergoeding zouden kunnen ontvangen op grond van het Verdrag dat U ter goedkeuring wordt voorgelegd, welke schadevergoeding groter is dan die bepaald in het Verdrag van 1933.

Het ontwerp van wet en dit verslag zijn met algemene stemmen goedgekeurd.

*De Verslaggever,*  
G. HOUSIAUX.

*De Voorzitter,*  
P. STRUYE.